

Sygn. akt II Cz 429/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy** w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Irena Dobosiewicz/spr./

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014 roku. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa: **(...)Agencji(...) Oddział (...) w**

B.

przeciwko: **K. M., W. M., M. M.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego K. M. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu, z dnia 24 marca 2014, sygn. akt I Ne 403/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 429/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 marca 2014 roku Sąd Rejonowy w Świeciu odrzucił sprzeciw pozwanego K. M. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 25 kwietnia 2012 roku, sygn. akt I Ne 403/12.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż pozwany złożył sprzeciw, twierdząc, iż o istnieniu nakazu zapłaty dowiedział się dopiero od Komornika w dniu 16 grudnia 2013 roku. Pozwany twierdził, że pod adresem wskazanym przez powoda nie zamieszkuje od 11 lat i nie miał możliwości odbioru korespondencji. Przesyłka została natomiast pewnie awizowana lub odebrana przez jego matkę, która nie przekazywała mu korespondencji. Wskazał, iż doręczenie z art. 139 k.p.c. możliwe jest tylko pod właściwym adresem.

Sąd Rejonowy wskazał, iż w przedmiotowej sprawie nie miał zastosowania art. 139 § 1 k.p.c. albowiem przesyłkę odebrał brat pozwanego - zatem dorosły domownik. Wobec przyjęcia pisma przez W. M. nie było podstaw do przypuszczenia, że adres pozwanego jest nieaktualny. Jeśli natomiast oddanie korespondencji do rąk skarżącego nie nastąpiło to powstała po jego stronie ewentualnie możliwość złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu, którego to wniosku jednak pozwany nie złożył.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy na podstawie art. 504 § 1 k.p.c. odrzucił sprzeciw.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył K. M. wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżący wskazał bowiem, iż sprzeciw nie mógł zostać odrzucony, albowiem z uwagi na wadliwy adres jego doręczenia termin do złożenia sprzeciwu w ogóle nie rozpoczął biegu. Nie mógł więc również złożyć skutecznie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu, skoro termin ten jeszcze nie rozpoczął biegu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia.

Pozwanemu doręcza się nie tylko nakaz zapłaty, ale i pozew oraz pouczenie o sposobie wniesienia sprzeciwu oraz skutkach niezaskarżenia nakazu. Trzeba jednak podkreślić, iż zgodnie z treścią art. 502 § 1 k.p.c, 14 - dniowy termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym biegnie od dnia doręczenia tego nakazu pozwanemu.

W przedmiotowym postępowaniu nie doszło jednak do skutecznego doręczenia nakazu. Z całą mocą należy podkreślić, iż pozwany w sposób nie budzący wątpliwości wykazał, iż od 11 lat nie zamieszkiwał już pod adresem wskazanym w pozwie tj. w G.ul. (...). Załączył na tę okoliczność, już do złożonego sprzeciwu, szereg dokumentów wykazujących fakt wynajmowania pokoju, czy też mieszkania pod innym adresem niż ten, na który wysłano nakaz. Umowy te obejmowały okresy od 2007r. do 2013r. , jednak niewątpliwie dla rozstrzygnięcia najistotniejsze znaczenie ma umowa zawarta 16 czerwca 2011 roku, mocą której została przedłużona umowa zasadnicza wynajmu mieszkania przy ul. (...) w B., której stronami byli J. M. jako wynajmujący, a K. Ż., E. L. i K. M. jako najemcy (k. 39 akt). Z treści umowy wynika, iż strony zgodziły się na przedłużenie umowy zasadniczej i kontynuowanie zawartej umowy w okresie od 1 października 2011 roku do 30 czerwca 2012 roku. Fakt zamieszkiwania w B., W. i za granicą w B. w związku z wykonywaną pracą/ dołączone odpisy umów o pracę k.47-70 akt/ potwierdzają podnoszone przez skarżącego okoliczności.

Powyższe oznacza, iż w chwili złożenia pozwu, jak i wydania oraz doręczenia nakazu zapłaty pozwany wykazał ,że nie zamieszkiwał pod adresem jaki wskazał powód w pozwie, tj. ul. (...)G..

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 marca 2009 roku, sygn. akt IV CNP 87/08, podstawowym warunkiem skuteczności zastępczego doręczenia jest to, by adresat zamieszkiwał istotnie pod wskazanym adresem. Wynikający z art. 136 § 1 k.p.c. obowiązek zawiadamiania o zmianie miejsca zamieszkania nie rozciąga się na czas przed wytoczeniem powództwa. Jeżeli powód podał w pozwie nieaktualny adres strony pozwanej ,doręczenie zastępcze na podstawie art. 138 § 1 k.p.c. przez doręczenie pisma dorosłemu domownikowi- bratu pozwanego nie może być skuteczne. Jak bowiem słusznie podnosi skarżący, o skuteczności zastępczego doręczenia pisma sądowego w sposób określony w art. 138 § 1 k.p.c. nie przesądza okoliczność, że dorosły domownik był upoważniony przez adresata do odbioru korespondencji.

Doręczenia przewidziane w art. 138 k.p.c. oparte są na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. Domniemanie to jednak może być przez stronę obalone. Adresat może bowiem dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział, gdyż osoba, której pismo doręczono zastępczo, nie oddała mu pisma (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2008 roku, II Pz

72/07. Lex 817527). Z treści oświadczenia W. M. wynika natomiast, iż nigdy nie przekazał pisma swojemu bratu.

Skoro więc pozwany nie zamieszkiwał wówczas pod tym adresem, nie można uznać, iż pozostawienie przesyłki dorosłemu domownikowi, który nie przekazał przesyłki adresatowi było doręceniem prawidłowym. Przeciwnie, K. M. nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu i pouczeniem nie został w ogóle skutecznie doręczony, a zatem nie rozpoczął również swojego biegu 14 - dniowy termin do wniesienia sprzeciwu. Należy bowiem podkreślić, że w uchwale z dnia 3 maja 1966 r., w sprawie III CO 12/66 (OSNCP 1966/11 poz. 182), Sąd Najwyższy stwierdził, że termin do wniesienia zażalenia na postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym nie rozpoczyna biegu dla strony występującej w sprawie bez adwokata przed doręczeniem jej pouczenia o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia, przewidzianego w art. 357 § 2 kpc. W uzasadnieniu powołanego orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał,

że jeżeli Kodeks mówi o doręczeniu postanowienia, to ma na myśli doręczenie prawidłowe, a nie wadliwe. Przez doręczenie orzeczenia należy zatem rozumieć takie doręczenie, jakie jest przewidziane prawem, w szczególności, jeżeli ustawa przewiduje przy doręczeniu pouczenie strony o przysługujących jej środkach zaskarżenia.

Oznacza to, że nie rozpoczyna również swojego biegu termin do wniesienia środka zaskarżenia, jakim jest sprzeciw od nakazu zapłaty, jeżeli nakaz ten nie został stronie skutecznie doręczony wraz z pouczeniem o dopuszczalności, sposobie oraz o terminie jego wniesienia, tym bardziej, jeśli nakaz nie został doręczony stronie w ogóle, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Tym samym nie można uznać, iż wniesienie w dniu 19 grudnia 2013 roku sprzeciwu nastąpiło z uchybieniem ustawowego terminu. Brak było zatem podstaw do odrzucenia sprzeciwu wniesionego przez pozwanego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 par.2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie .